

LATVAS

No. 4. Metai VI

Sausio (Jan.) 23, 1926

DTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

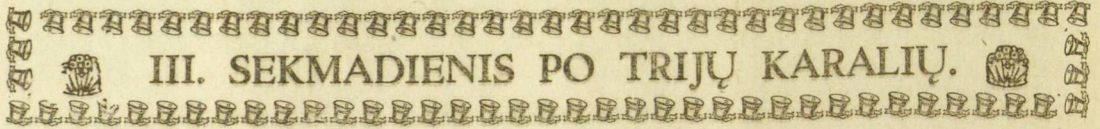
SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

III. SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

L e k c i j a .

ROM. 12. 16-21.

NELAIKYKITE patys savęs išmintingais. Niekam piktumų už piktą neatsimokėkite; rupinkitės tuo, kas gera, ne tik Dievo akyvaizdoje, bet ir visų žmonių. Jei gali būti, kiek nuo jūsų pareina, bukite taikoje su visais žmonėmis. Nekeršykite patys, mylimiausieji! bet duokite vietos rustybei; nes yra parašyta: Mano kerštas; aš atsilyginsiu, sako Viešpats. Taigi, jei tavo neprietelis alksta, papenk jį; jei jis trokšta, duok jam atsigerti. Nes tai darydamas, tu krausi žarijas ant jo galvos. Neįsiduok apgalėti savęs piktumui, bet apgalėk piktą gerumu.

MANO VIEŠPATS IR MANO DIEVAS!

Viešpatie, Tu visa žinai! Tu žinai, kad aš Tave myliu.

Aš pažįstu savo piktadarystę ir mano nuodėmė yra nuolat mano akyvaizdoje.

Viešpatie, aš Tave sekis, kur Tu tikėtai eisi!

Imkite mano jungą ir mokinkitės iš Manęs, nes Aš esu romus ir nužemintos širdies — ir manyje rasite savo sielai poilsį.

Išsižadėk visų pranykstančių daiktų ir ieškok amžinų. Apsigyvenk manyje ir rasi gilią ramybę.

E v a n g e l i j a .

MATO 8, 1-13.

ANUO metu, kada Jėzus nužengė nuo kalno, jį sekė daug minių. Ir štai, raupsuotas priėjo, pagarbino jį ir tarė: Viešpatie, jei nori, gali padaryti mane nesuteptą. Jėzus, ištiesė ranką, prisi-lietė jo ir tarė: Noriu, būk nesuteptas! Ir tuojau jis pagijo iš savo raupsu. Jėzus gi jam tarė: Veizdėk, kad niekam nesakytumei; bet eik, pasirodyk kunigui ir atnašauk dovaną, kurią yra įsakęs Mozė, jiems paliudyti. Kuomet jis ėjo į Kaparnaumą, prie jo prisiartinio šimtininkas ir meldė jį sakdamas: Viešpatie! mano tarnas guli namie stabo ištiktas ir skaudžiai kan-kinasi. Jėzus jam tarė: Aš atesiu ir jį pagydysiu. Bet šimtininkas atsakydamas kalbėjo: Viešpatie, aš nevertas, kad tu įeitumei po mano stogu, bet tark tikėtai žodį, ir mano tarnas pasveiks. Nes ir aš esu žmogus, po valdžia pastatytas, ir turiu po savim kareivių; aš sakau šitam: Eik, ir jis eina; kitam: Ateik, ir jis ateina; ir savo tarnui: Tai daryk, ir jis daro. Girdėdamas tai Jėzus stebėjosi ir ėjusiems paskui eivė tarė: Ištikrųjų, sakau jums, aš neradau taip didžio tikėjimo Izraelyje. Taigi, aš sakau jums, daugelis iš rytų ir vakarų ateis ir sėsis prie stalo dangaus karalystėje, draug su Abraomu, Izaoku ir Jokubu; karalystės gi vaitai bus išmesti laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo.

Šimtininkui gi Jėzus tarė: Eik, ir tebuna tau, kaip tikėjai. Ir tą pačią valandą tarnas pagijo.

Bažnyčios Vienybė.

Išganytojas, atėjęs į šitą pasaulį, įsteigė savo Bažnyčią ir davė jai teisę skelbti savo mokslą visoms tautoms. Toji Visuotina arba Katalikiška Bažnyčia yra Dievo karalystė ant žemės. Visi, kurie tiki, kad Kristus yra Dievas ir Jo Vardu priima krikštą, vadinasi krikščionimis. Bet tiktai tie krikščionys, kurie priklauso Katalikų Bažnyčiai, yra tikrieji Kristaus pasekėjai, nes jie tiki visa, ką Kristus apreiškė ir įsakė Bažnyčiai skelbti. Tai žmonės katalikai. Kiti, kurie atmeta kai kurias tikėjimo tiesas, vadinasi klaidatikiai.

Tų klaidatikų yra įvairių, nes kuomet tiktai dalis atskyla nuo Katalikų Bažnyčios, jinai susisklaido į smulkmenas. Žymiausių klaidatikiai yra skizmatikai arba Rytų Bažnyčia, kuriai priklauso rusai, bulgarai, serbai, graikai ir keletas kitų mažumų. Jie atskilo nuo Katalikų Bažnyčios 1054 metuose, vadovaujant Konstantinopolio patriarkui, kuris savinosi sau viršiausią Bažnyčios valdžią. Jisai dėjosi lygus Kristaus vietininkui ant žemės — šv. Tėvui. Bet kadangi jisai atskilo nuo Bažnyčios, patraukdamas paskui save jo valdžioje esamas tautas.

Tokių klaidatikų buta net pirmuiniuose Krikščionybės amžiuose. Vieni jų tvirtino, kad Kristus nėra Dievas, tiktai nepaprastas Žmogus. Kiti laikėsi atžagarios nuomonės, tvirtindami, kad Kristus visai nėra Žmogus, bet tiktai Dievas. Treti skelbė dar keistesnių savo išsvajotų mokslų. Kadangi nemoky-

tus žmones lengva suklaidinti, tai ir atskalonams sekėsi. Kai kurios atskalos tuojau išnyko, kitos nors silpnai gyvuojančios užsiliko. Musų laikais jų gyvuoja nestorijonai, koptai, monofizitai, armėnai ir kiti nežymus atskalonai.

Vidurinių amžių pabaigoje ir vėl atsirado klaidatikų. Pirmutinis jų buvo anglas Jonas Wycliffe, kuris skelbė, kad visas Kristus tikėjimas yra užrašytas šv. Rašte; tikrojo tikėjimo šaltinio. — Padavimo jisai nepripažino. Jo mokslą pradėjo uoliai platinti čekas Jonas Hus. Kiek vėliau tas pačias mintis smarkiai skelbė Liuteris, Kalvynas ir kiti klaidatikiai. Norėdami įgyti pasaulinės valdžios paramos, jie kurstė valdovus atimti bažnyčioms ir vienuolynams turtus. Tose šalyse, kuriose viešpatavo ištvirkę valdovai, jie laimėjo. Pavyzdžiui, kad ir kryžiuočiai, kurie dangstėsi vienuolių rubais ir grobė Lietuvos žemes, neva platindami lietuvių tautoje krikščionybę, priėmė Liuterio mokslą, numetė brolijos rubus, vedė moteris ir įkurė Prusų valstybę, kurios kareivių kryžiuotišką žiaurumą karo metu lietuviai dar neužmiršo.

Anglijos karalius Enrikas, išgyvenęs 18 metų su savo žmona, reikalavo iš šv. Tėvo, kad jam leistų su ja persiskirti. Žinoma, šv. Tėvas negalėjo laukti moterystės Sakramento. Enrikas grąšino šv. Tėvui "Angliją paplukdysias kraujuose, atsiskirsias nuo Bažnyčios." Niekas negelbėjo; šv. Tėvas ne-

laužē Dievo įstatymų. Karalius Enrikas savo grąsinimus išpildė — paplūkdė Angliją kraujuose ir atsiskyrė nuo Bažnyčios, įkurdamas savą tautinę Bažnyčią, kurios galva patsai pasiliko. Štai kokiais budais prasidėjo daugiausia atskalų.

Išganytojas visa žinojo kas įvyks. Žmogaus palinkimas į blogą Jam buvo geriausia žinomas. Bet Jisai norėjo kuo daugiausia jų išganyti. Išganytojas tai aiškiai pažymi, kalbėdamas apie gerąjį Ganytoją. "Aš gerasis ganytojas; aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane, taip kaip pažįsta mane Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Todėl aš guldaui savo galvą už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidės; man reikia ir jos atvesti; jos klausys mano balso, ir taip bus viena avidė ir vienas ganytojas." (Jon. 10, 14-16). Išganytojas neatmeta atskalunų; Jisai juos skaito savo avimis ir nori gražinti į vieną avidę, kad būtų visos Jo avys vienoje avidėje ir kad būtų tiktai vienas Ganytojas. Tuo savo avidės Ganytojum Išganytojas paskyrė šv. Petrą. Tris kartus klausdamas "Jono sunau Simonai ar myli mane?" ir tiek pat kartų gaudamas teigiamą atsakymą, Jisai pavedė Petruį savo avidę, sakydamas: "Ganyk mano avis" (Jon. 20, 17). Šv. Petro įpėdiniu, Kristaus avidės Ganytojum, dabar yra mūsų šv. Tėvas.

Gerasis Ganytojas šv. Tėvas atmena Kristaus žodžius. Jisai žino, kad yra Jo avių, kurios išklydę iš tikros avidės ir todėl rupinasi jasias atgal gražinti. Klaidatikių gražinimas į Kristaus avidę visuomet buvo viršiausią šv.

Tėvo pareiga ir jo karščiausia pastanga. Bet ypatingu budu šiuo atvėju pasižymėjo dabartinis šv. Tėvas Pius XI. Dievo Apveizdos surėdymu jam teko plačiai rūpintis tomis išklydusiomis avimis. Po didžiojo karo pasireiškė žymi klaidatikių kryptis į Katalikų Bažnyčią. Ne veltui žymus protestantai, kalbėdami apie karo blogasias ir gerasias sėkmes, pažymi, kad iš to karo daugiausia laimėjo Katalikų Bažnyčia. Jų žodžiais kalbant "Katalikų Bažnyčia laimėjo karą". Iš tiesų valstybės, tautos ir gentys pamatė, kad be Dievo pagalbos nieko negalima padaryti." Jei Viešpats nestatys namų, veltui darbuojasi tie, kurie juos stato. Jei Viešpats nesergės miesto, veltui budi jo sargas." (Ps. 126, 1).

Tiktai šiais penkiais paskutiniaisiais po karo metais daugelis įžymių klaidatikių sugrįžo į Katalikų Bažnyčią. 1920 metais atsivertė dr. Kinsman, Wilmington (Dilaware) episkopalų vyskupas. Prieš tai netoli Pittsburgo Monagahele miestelio skizmatikų rusų visa parapija perėjo į Katalikų Bažnyčią. 1923 metais atsivertė rusų archimandritas Sergiejus Dabič. Tai pirmutinis toks įvykis nuo Lietuvos didžiojo kunigaikščio Vytauto laikų, kuris, norėdamas sujungti Lietuvoje Rytų Bažnyčią su Vakarų, prikaltėjo kai kuriuos skizmatikų vyskopus sudaryti bažnytinę vienybę. Malabaro krašte daugelis atskalunų jukubiečių perėjo į Katalikų Bažnyčią. Austrijoje labai daug žydų priėmė katalikų tikėjimą; tais metais tiktai Vienos mieste pustrečio tukstančio žydų paliko katalikais.

Pereitais 1925 metais atsivertimų buta labai daug. Vilniuje perėjo į katalikų tikėjimą rusų archimandritas Morozov. Jį priėmė į Bažnyčią arkivyskupas Matulevičius. Prelatas Morozov savo laiške į rusų dvasinę valdžią aiškiai pažymi, rašydamas: "Neieškokite savo Bažnyčios išėities nė Maskvoje, nė Konstantinopolyje, nė Kantenburyje, bet vienintėliame krikščionybės centre — Romoje". Anglijoje į Katalikų Bažnyčią perėjo apie dešimtis protestantų pastorių. Kardinolas Bourne savo atskaitoje apie dvasinę padėtį Anglijoje pareiškė, kad po karo į Katalikų Bažnyčią priimta net 70 tukstančių anglų protestantų.

Kitose šalyse žymėtini asmenys, perėję 1925 metais į Katalikų Bažnyčią šitie: — Anglijoje ponia Asquith, buvusio ministerių pirmininko marti; Švedijoje panelė Lovenskiold, kilusi iš karališkos giminės; Norvegijoje generalas baronas von Reichlin Meldegg; Amerikoje skizmatikų vyskupas Dziubai; Filipinuose įžymus protestantų dva sininkas Catlin; Indijoje karalienė Šašliu; ir daugelis kitų įžymių asmenų.

Kai kurių atskilusių Bažnyčių atstovai kreipėsi į katalikų vyskopus ir į patį šv. Tėvą, kad būtų ieškomi budai kaip įvykdinti Kristaus Bažnyčios vienybė. Anglijos Bažnyčios atstovai, kurių tarpe buvo lordų ir protestantų vyskupų, jau kelinti metai veda tuo tikslu pasitarimus su Belgijos Kardinolu Mercier. Rytų Bažnyčios elgiasi panašiai. Kun. Gallen, kunigaikščių giminės, priėmęs katalikų tikėjimą, prieš porą mė-

nesių New York mieste įsteigė biurą, kuris rūpintųsi rytiečių vienybės reikalais.

Užpėnai šv. Tėvas atidarė Romoje Rytų Mokslų Institutą, kuriame profesoriais yra žymiausi pasaulio mokslininkai. Tasai institutas puikiai gyvuoja; jį lanko daugelis rytinių tautų studentų, kurie ruošiasi į dvasinį luomą jau vienybėje su šv. Tėvu. Tuo pačiu tikslu yra ruošiami ir tikybiniai kongresai. Jų žymiausi pėnai buvo Velehrade ir Lubljanoje. Tuose kongresuose dalyvavo kaip katalikų, taip ir kłaidatikų vyskupai ir žymiausi mokslininkai. Jie bendrai ieškojo budų kaip įkūnyti tą visų pageidaujamą vienybę.

Šv. Tėvas Pius XI nuo savo Bažnyčios valdymo pradžios kiekvienais metais skirdavo vieną savaitę, kurioje ragindavo visą krikščioniškąjį pasaulį melstį Viešpaties Dievo, kad Jisai teiktųsi laiminti šitas pastangas, kuriomis norima sueiti į vienybę. Tiktai tuomet išsipildytų Išganytojaus noras, kad įsikurtų viena avidė ir teliktų vienas Ganytojas. Kaip kitais metais, taip ir ši met šv. Tėvas nuskyrė Vienybės Savaitę sausio mėnesyje. Toji Vienybės Savaitė prasidės sausio 18 dieną — šv. Petro Romos Sosto šventėje ir baigsis 25 dieną šv. Pauliaus Atsivertimo šventėje.

Šv. Tėvas kiekvienai dienai paduoda žmonių maldoms ir jų geriems darbams intencijas, kuriomis būtų atnaušaujama visa už krikščionybės vienybę vienoje Kristaus avidėje — Katalikų

Bažnyčioje. Tosios intencijos yra sekančios:

18 dieną — Visų "kitų avių" sugrįžimas į Petro, Vienintėlio Ganytojaus, avidę.

19 dieną — Visų Rytų atskalunų sugrįžimas į Apaštalinę Vienybę.

20 dieną — Šešioliktojo šimtmečio tarp Anglijos ir Romos skilimo prašalinimas.

21 dieną — Liuterių ir kitų Europos protestantų grįžimas į šventąją Romos Bažnyčią.

22 dieną — Visų Amerikos krikščionių grįžimas į Petro Sosto vienybę.

23 dieną — Visų blogų katalikų grįžimas prie šv. Sakramentų.

24 dieną — Žydų atsivertimas.

25 dieną — Viso pasaulio užkariavimas Kristui misijonierių pastangomis.

J. N.

Kun. J. Židanavičius.

JĖZAUS VARDAS.

Nėra vardo prakilnesnio,
Kaipo vardas Sunaus Dievo,
Kurs nuo amžių Jėzui duotas
Galingiausio mūsų Tėvo

* * *

Vardas Jėzaus, tai grozybė,
Vien danguose ją suprasim...
Jėzaus vardas tai galybė,
Lygios tai — jau mes nerasi!

* * *

Jėzaus vardas, tai mus ginklas,
Prieš visokį mūsų priešą,
Jį net pragaras godoja,
Duodams Jėzui garbę viešą.

* * *

Jėzaus vardo piktos dvasios
Priverstos yra klausyti,
Jėzaus tik vardu Bažnyčia
Gali širdis apvalyti!

* * *

Jėzaus vardas linksmin žmones,
Teikdams jiems sielos ramybę,
Jėzaus vardas tvirtin svietą,
Rodydam's Dangaus grožybę.

* * *

Jėzaus vardas kelia žmones,
Rodo svieta šio nykumą,
Jėzaus vardas mums nurodo
Didį mūsų prakilnumą.

* * *

Gerbkim tad tą šventą vardą!..
Širdyje, — minty laikykim,
Juomi kuną, protą, valią
Ir net pragarą — valdykim!..

* * *

Jėzau! dėlei vardo Tavo!..
Duok ramybę mums įgyti,
Ir Tėvynę — mūsų Lietuvą,
Visą laisvą — pamatyti — !

* * *

Raupsuotojo Išgydymas.

(MINTYS MĄSTYMU).

I IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Įsivaizdin-ki, kad matai pats savo akimis, kaip ateina prie Jėzaus bauria raupsų liga sergąs žmogus, parpuola garbindamas Jėzų ant kelių ir maldauja: „Viešpatie, jei nori, tu gali padaryti mane nesutepta“ (Mat. 8, 2.; Mr. 1, 40).

II IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Viešpatie, suteiki man malonės dvasiniais raupsais (nuodėmėmis) baurėtis, nuo jų visomis jėgomis šalintis ir jų išvengti!

I PUNKTAS. Baisi raupsuotojo padėtis.

Bunant Jėzui Galiliejoje, netoli Kapernaumo ir jam nužengus nuo kalno, staiga nežinia iš kur atsirado raupsuotas žmogus, troškąs sveikatos. Artinasi jisai prie Jėzaus. Su pasibiau-rėjimu mokiniai pažvelgė į nelaimingąjį; bijo-dami užsikrėsti ta baisia liga, prasiskiria. O jis ateina prie Jėzaus, rytiečių papročiu pu-lęs pagarbino Jėzų ir maldauja didelės malo-nės, — pagydyti jį iš tos baisios ir baurios li-gos. Raupsų liga yra tikrai bauri. Pirmiau-siai raupsai subiaurina žmogaus kūną ir visą išvaizdą. Žmogaus oda pasidaro bespalvė, van-deninė; sąnariai sutinsta, atsiranda žaizdos, votys ir šašai; iš akių teka puliai, balsas dus-lus skausmu perimtas, pirštų nagai nupuola, pamažu kunas vienoj ar kitoje vietoje pusta ir gabalais atsidalina nuo syeikojo. Raupsais sergantis žmogus, — tai vaikščiojantis numi-rėlis; jam pagelbos medicina nežino.

Antra, raupsų liga yra labai skaudi. Skau-simas, niežimas ir sąnarių traukimas eina per visą kūną, o širdyje gema nuliudimas, aitrus nesmagumas, bailumas, nenoras gyventi, mir-ties ilgėsis.

Raupsais apsirgęs žmogus — tai asmuo visos savo garbės nustojęs: raupsų netyrybė turėjo religinės žymės ir kaip apie tą ligą, taip ir iš jos pagijimą tegalėjo spręsti kunigai. Raupsuotasis nebudavo arti prileidžiamas prie bažnyčios ir jam buvo užgiunta bendrauti su

savo broliais, tautiečiais; turėjo pasitraukti iš gyvenamųjų vietų, turėjo dėvėti tam tikrą ru-bą ir saugotis susieiti su sveikais žmonėmis. Raupsuotam valgyti į tirlaukius atnešdavo gi-minės ir padėdavo sutartoje vietoje. Į tą bai-sią ligą visi žiurėjo su panicka, nes sprendė kad per tąją ligą Dievas baudžia nelaimingąjį už slaptus sunkius nusikaltimus, kad jis yra atmetas, Dievo prakeiktas.

Jeigu prie to atsiminsime, kad raupsai yra užkrečiama ir nepagydoma, mirtinoji liga, su-prasime, kaip dideliai nelaimingas yra tąja li-ga apsirgęs žmogus.

Raupsų liga yra baisi, bet ji yra gyvas paveikslas dar didesnės nelaimės, — dvasios, sielos raupsų — mirtinosios nuodėmės atvaiz-das.

Kaip raupsai subiauroja kūną, taip sunki, mirtinoji nuodėmė sielą. Ligos apimtas kunas vargiai gyvuoja, o su nuodėme siela visiškai yra antgamtinio, pašvenčiamos malonės gyve-nimo netekus. Raupsai kunui yra skaudi liga, o nuodėmė sielai dar skaudesnė; tą gerai pa-sako nusidėjėlio sąžinės išmetinėjimai. Jeigu raupsai yra negarbinga ir užkrečiamoji liga, juo labiau negarbinga ir į pražutį kitus trau-kianti yra sunki nuodėmė.

Apsižiurėk, ar nesergi dvasiniais raupsais. Naudokis proga sutvirtinti savo valią gerame, atgailok nuodėmes, pasižadėk daugiau saugo-tis, maldauk reikalingų malonių, kad galėtu-mei ištesėti gerame.

II PUNKTAS. Išgydymas.

Raupsuotasai nelaimingas žmogus gerai ži-nojo savo padėties baisumą, bet nebuvo, kas jo raupsus išgydytų. Štai išgirdo jisai, kad Gali-liejoje veikia didis tautos pranašas Jėzus, ku-ris gydo visas ligas vienu savo visagalingu žod-žiu. Pasitaikė gera proga: Jėzus buvo netoli Kaparnaumo. Pasirijo nelaimingas pas Jėzų ieškoti sveikatos. Tą įvykį vaizdžiai piešia šv.

Lukas evangelistas: "Štai vienas žmogus pilnas raupų, pamatęs Jėzų, parpuolė ant veido ir prašė jį, sakydamas: "Viešpatie, jei nori, gali mane pagydyti". (Luk. 5, 12).

Iš raupsuotojo pasielgimo ir žodžių matome, kad jisai turėjo didelį į Jėzų tikėjimą ir dar didesnę viltį. Taip dvasioj pasiruošusį ligonį priimti Jėzaus malones, išganytojas neatstumė, o padarė stebuklą. Jeigu norime, kad Jėzus ir mus išklausytų, savo tikėjimu ir viltimi sekime tąjį raupsuotąjį.

2. Pamatęs Jėzus nelaimingąjį prie savo kojų, išgirdęs jo pelnus tikėjimo ir vilties žodžius, gailestingai meiliai pažvelgė į jį, ir "ištiesęs ranką jis jo prisilietė ir tarė: Noriu, buk pagydytas. Ir raupsai tuojau atstojo nuo jo" (Luk. 5, 13).

Trumpas buvo raupsuotojo prašymas, dar trumpesnis Jėzaus atsakymas, o kiek Jisai malonių suteikė nelaimingajam!

Jėzaus dieviškoji galybė spindi šiame stebukle. Vieno žodžio, vieno palytėjimo ranka nelaimingojo galvos užteko išgydyti jį iš mirtinios ligos.

Mokykimės nuo Jėzaus gailestingumo nelaimingiems, ligoniams. Negalėdami kitaip, paiguoskime juos bent savo užuojautos žodžiu.

III PUNKTAS. Jėzaus sąlygos išgydytam.

Dvi sąlygi stato Jėzus išgydytam: 1) pasirodyti kunigams ir atlikti Įstatymo įsakytą V. Dievui padėkone, 2) pasišalinti nuo tos vietos kur įvyko stebuklas ir apie stebuklą žinių neskleisti.

1. "Eik, tarė jam, pasirodyk kunigui ir atnašauk už savo pagijimą, kaip yra įsakęs Mozė jiems paliudyti" (Luk. 5, 14).

Taigi Jėzus liepia išgytam vykti į Jeruzalę, ten pasirodyti kunigų teismui ir atnašauti V. Dievui įsakytas aukas už tą nepaprastą išgijimą, atlikti tam tikras Mozės įsakytas apeigas tiems, kurie išsigydo kokiū nors budu iš raupų.

O tos apvalymo apeigos budavo tokios: už miesto budavo užmušamas vienas paukšte-

lis, kitas-gi paukštis paneriamas į vandenį, kuris budavo maišytas su užmuštojo krauju, ir paleidžiamas laisvėn. Paskui bažnyčioje išsigydęs nuo raupų turėjo atnašauti avinėlių ir buvo kunigo patepamas atnašos krauju ir alyva, kaipo ženklas, kad jam pažinamos yra visos išrinktosios tautos nario teisės, kad užtrauktoji raupsais netyrybė yra prašalinta.

Kodel Jėzus to viso reikalavo nuo išgydytojo?

1. Iš didelio džiaugsmo išgydytasis galėjo pamiršti savo pareigas. Tasai pamiršimas būtų galėjęs duoti farisiejam įtarimui pagrindo, kad Jėzus atmaino Mozės įstatymą.

2. Siunčia išgydytąjį pas kunigus "jiems paliudyti", t. y. kad ir kunigai turėtų progos, patikrinę stebuklą, arčiau pažinti Jėzaus galybę ir įtikėti.

3. Nuo raupų apvalymas turi didelio panašumo su Atgailos sakramentu, kur išgydoma žmogaus siela nuo dvasios raupų, nuo nuodėmių.

Kaip sename Įstatyme pagijimas nuo raupų ir išrinktosios tautos nario teisių atgavimas priklausė nuo Senojo Įstatymo kunigų, taip Naujajame Įstatyme apvalymas nuo dvasios raupų ir Dangaus Karalystėn įeiti teisės atgauti galima tik per kunigus.

Antras reikalavimas, — tai neskelbti stebuklo viešai. Kodel?

1. Jėzus tuomi nori visus nusižeminimo pamokyti.

2. Jėzus nori būti skelbiamas kaipo Išganytojas jo paties įgalotinių-apaštalų, o ne šiaip sau žmonių.

3. Kad besigirdamas gauta malone neįpultų į puikybę, kad nepamirštų dėkoti Dievui.

4. Jėzus norėjo išvengti bereikalingo triukšmo priešų pusėje. Dar jo valanda kentėti nebuvo atėjusi.

Apsvarstę tąjį įvykį — raupsuotojo pagydymą, dėkokime Dievui už jo gausias ir mums dovanas, nes daug kartų ir mus Jisai išgydė iš dvasios raupų. Ištikimai laikykimės Dievo valios, o atsieksime pažadėtą amžiną laimę.

Ž I E D E L I A I

Geresni Dalykai.

Telefonas garsiai suskambėjo mano kambaryje.

— Kas kalba? — paklausiau.

— Ar tamsta esi kunigas klebonas?

— Taip. Aš esu.

— Šitas yra X. — viešbutis.

— Taip?

— Mano vyras labai serga. Ar galėtumėte ateiti į viešbutį? Kambarys No. 4.

— Gerai. Tuojau ateisiu.

Buvo moteriškas balsas, maldaujantis, pilnas nuliudimo. Minėtas viešbutis buvo vienas gražiausių mieste.

Aš pasiėmiau šventuosius aliejus ir išsiskubinau pas ligonį. Atradau šeiminkę, ligonio moterį, kuris užėmė aukštą gelžkelio bendrovėje vietą. Ji buvo mokyta, gerai išauklėta moteris ir labai gera katalikė. Jos vyras buvo be jokio tikėjimo, vienok buvo džentelmonas ir labai mandagus, turįs malonią, duosnią širdį. Nežiurint kaip būtų užimtas, jei kuri vargšė nedrąsi Sesutė prašydavo jo kokios malonės kelionei neturtėliams, ar Sesešims, jį visomet duodavo tikieta. Atsakydamas į jos reiškiamą dėkingumą, jį tetardavo: "Pasimelsk už mane ir manusius!" Nėra reikalo minėti, kad prižadas budavo uoliai teikiamas.

Dabar jį buvo skausmų suimtas, sergąs mirties liga.

— Tėve, jis yra toks geras ir malonus! Aš negaliu matyti jo mirštančio

nekatalikų tikėjime — verkšleno jo žmona.

Aš jos paklausiau apie jo nusistatymą — ar jis nesipriešina katalikų tikėjimui? gal koks užsikirtėlis?

— Kaip tik priešingai, tėveli! Jis tik vakar kalbėjo, kad jis negalys nemąstyti apie tas geras Sesutes, kurios atėidavo savo pasitarnavimo reikalams prašyti palengvinimų kelionės reikalais. Jos užsiiminėdavo įvairiausiais gailestingumo darbais. Jisai stebėdavosi, kad jų tikėjimas gimdė jose tokio pasiaukojimo. Jis man davė pilną laisvę tikėjimo pareigose. Visą mūsų moterystės gyvenimo laiką, aš meldžiausi, kad jis pažintų tikrąjį tikėjimą prieš mirsiant. Šitos visos priežastys vertė mane tamstą, tėveli, pakviesti.

— Ar jam dabar blogiau kaip paprastai? — paklausiau.

— Aš nežinau; viliuosi, kad ne. Kad tik Dievas gražintų jam sveikatą.

— Eikiva pas jį į kambarį. Pasakyk jam, kad aš esu katalikų kunigas — tariau.

— Pirmiausia aš pažiūrėsiu ar jis gana stipras.

Ji nuėjo į kitą kambarį. Po keletos minučių jį sugrįžo su nušvitusiu veidu.

— Jisai sako jam bus labai malonu pamatyti tamstą, tėveli!

Mudu įėjova į ligonio kambarį. Jisai buvo perėjęs jau vidutinį amžių, gra

žaus patraukiančio veido, puikiais žilais plaukais. Ligonis ištiesė gražaus sudėjimo ranką ir, šypsodamasis, tarė:

— Aš dažnai sutikau tamstos drabužio džentelmonų, tėveli! — tarė ligonis. Tuomet jus viršijau; dabar jau jus mane viršijate.

— Man būtų nemalonu viršyti tokį žmogų kaip tamsta — aš nuoširdžiai atsakiau. Tamstos vardas kiekvieno gerbiamas, kurį teko sutikti.

— Mano žmona taip mano, tėveli. Bet aš niekuomet negirdėjau kito asmens, kuris taip sakytų ir tai tokiaime trumpame susipažinime.

— Ne mano amatas kitus girti — tariau — bet man rodos, kad aukštesnis balsas nei tamstos žmonos arba mano paties vedė mane prie tamstos. Aš norėčiau pasikalbėti su sveiku, kaip vien draugas su draugu tegali.

Kaip tik tuomet, Dievo Apveizdos surėdymu, slaugė įėjo į kambarį ir pranešė, kad ligonio žmona kviečiama prie telefono. Abidvi išėjo. Aš vienas pasilikau su ligoniu ir naudojausi ta proga, kurią Dievas man davė. Aš drąsiai kalbėjau apie jo sielą, apie būtiną tikėjimo reikalingumą, apie Dievo nuosprendžių reikšmę. Jisai klausė ir, kai prabilo, jaučiau, kad malonės stebuklas veikia jojo širdyje, nes jis tarė vien tik tiek, kad ilgai apie tai mąstęs. Jis tikėjo į visas tikėjimo paslaptis; buvo tvirtai įsitikinęs, kad Katalikų Tikėjimas yra vienatinis tikras tikėjimas.

— Tėveli — jis tarė — kai tos Sesutės pažvelgdavo į mane su dėkingumo ašaromis savo akyse už papras-

tą mūsų gelžkelių pasą, ir sakydavo, kad melsiančios už mane, aš jaučiau kaip ir mane kokia galybė sergėjo ir palaikė geresniems dalykams. Žinau, aš jokioje Bažnyčioje nėsu krikštytas, ir tad norėčiau, kad mane apkrikštytumei.

— Linksmi tai padarysiu — atsakiau. Ar lauksime rytojaus? Aš tuomet galėčiau daugiau tamstai papasakoti apie mūsų šventą tikėjimą.

— Aš užtektinai pažįstu katalikų tikėjimą. Pakrikštyk dabar, tėveli, ir pašauk mano žmoną. Ji didžiai nudžiugs, matydama mane krikščionimi — kataliku.

Tartum atsakydama į jo prašymą, jo pati įėjo.

— Marija! Tėvelis mane pakrikštys — jisai tarė.

Jo žmona apsiliejo ašaromis — tikrojo džiaugsmo ašaromis. Tetruko keletas minučių pakrikštyti šį gerą, atvirą, taip nuoširdų žmogų. Aš niekuomet nemačiau tokios ramybės ir pasitenkinimo žmogaus veide, kaip šito žmogaus, kuomet pasibaigė Sakramento apeigos. Atsisveikinau.

— Ateik rytoj, tėveli! Yra dar daugiau kas reikia padaryti — jis tarė, man išeinant.

Griždamas į savo kleboniją, aš mažiau apie begalinę Dievo meilę. Be abejoj, jo žmonos maldos ir jo duosnumas toms geroms vienuolėms užpelnė jam atsivertimo malonę.

Ant rytojaus laikraščiai talpino ilgą žinias apie gelžkelio turtuolį, kuris buvo keleta dienų sirgęs X. — viešbutyje, bet kuris tą naktį mirė. **K. T. V.**

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Romoje iškilmingai buvo švenčiamos sukaktuvės Nicejos Santarybos 16 šimtmečių. Iškilmės tęsėsi visą savaitę ir užsibaigė šv. Petro bazilikoje, dalyvaujant daugeliui įžymių dvasininkų ir pasauliečių. Šv. Mišios buvo laikomos Graikų Apeigomis. Jas laikė Rumunijos metropolitas Suciūs iš Fagaras. Jam asistavo 5 vyskupai, 2 abatai, 3 archimandritai ir 9 kunigai. Iškilmėse dalyvavo patsai šv. Tėvas, atkalbėdamas graikų kalba svarbesnes maldas. Po Mišių jisai su visais Kardinolais paskaitė Nicejos Credo. Palaiminimus šv. Tėvas teikė graikų apeigomis, vartodamas didelį auksinį kryžių, kurį jam padovanojo Etijopijos valdovas. Po pamaldų graikų vyskupas iš Criesio atskaitė atleidų paskelbimą lotyniškai. Dvasininkų tarpe dalyvavo 25 Kardinolai, suvirš 100 vyskupų ir visų Rytinių Apeigų ir Bažnyčių dvasininkai atstovai. Pasauliečių tarpe buvo visų šalių atstovai prie šv. Sosto, lygiai pilnas Vatikano rumų sostas ir labai daug aristokratijos. Karalių suoluose sėdėjo: Bulgarijos buvęs karalius Ferdinandas su dukterimi ir žentu, Ispanijos Orleano kunigaikštis Alfonsas su savo žmona ir kiti. Per visą savaitę pamaldos buvo laikomos įvairiomis Apeigomis, kaip štai Armenų, Syrijonų, Ukrainų, Melkitų, Waldeječių, Etiopų, Maronitų, Malabarisčių ir Rusų.

ŠVEICARIJA. — Čia nuo amžių virė kova tarp katalikų ir protestantų. Katalikams teko daug nukęsti, nes protestantai buvo didžiulioje. Dabar po ilgų šimtmečių kovos pradeda reikštis nauja kryptis; protestantai parodo daugiau tolerancijos. Senai buvo paskirtas naujas vyskupas Bezelio-Lugano vyskupijai. Priėmimo iškilmėse dalyvavo ir centralinės Berno valdžios atstovas dr. Burren, kuris kartu yra protestantų bažnyčios direktorius. Šitas protestantas pietų laiku aiškiai pabrėžė, sakydamas, kad dabar pas mus Šveicarijoje, apsireiškė didelė tolerancija. Mes jau spėjome sugrąžinti katalikams jiems pirmiau atimtas bažnyčias,

mes atšaukėme įstatymus, kurie draudė katalikams viešai daryti savas tikiybines procesijas. Vėl Juros kalnai galės gėrėtis tomis puikiomis katalikų iškilmėmis. Nauja karta — naujos idejos. Nuo šios dienos įvyksta taika tarp Berno valdžios ir Bazelio vyskupo, dviejų gana įtekmingų pajėgų per keleta šimtmečių kovojusių viena kitą. Dabar mes stengsime vienas kitą remti ir ginti. Kartu Valstybė ir Bažnyčia dabar darbuosis bendrai žmonių gerovei. Tai buvo protestanto žodžiai. Pagaliau ir jie pamatė katalikų pasišventimą tautos gerovei. Jų aukštą pažangą apšvietime ir kitose gerovės šakose valstybės naudai. Ir toji valstybė jiems tai pagaliau pripažino.

ITALIJA. — Gruodžio mėnesio 14 dieną šv. Tėvas laikė slaptą konsistorijų kaip paprastai su didelėmis iškilmėmis, dalyvaujant šv. Sosto personalui, svetimų šalių atstovams ir Romos didikams. Šiame konsistoriuje buvo nuskirti 4 nauji kardinolai. Šv. Tėvas savo prkalboje dėkojo Italijos valdžiai už visa, ką jina padarė gero tikybai ir Bažnyčiai. Bet tai yra maža, kas turi but pataisyta iš praecities. Visi maldininkai, vykstantieji Romon, turi nukęsti del šitų nepakenčiamų Bažnyčiai padarytų skriaudų Italijos valdžios. Kalbėdamas apie italų fašizmą ir apie valdžios norą, sumonopolizuoti darbą, šv. Tėvas kritikavo tai visa, aiškiai pažymėdamas, kad laisvė organizuotis yra pilna žmonių teisė, kuria Bažnyčia visumet remia ir horinėčius ją varžyti smerkia. Toliau šv. Tėvas apgailestavo atskyrimą valstybės nuo Bažnyčios Čili respublikoje. Meksikos padėtis toli gražu yra negeriausia. Lygiai jisai apgailestavo ir Čekų bei Argentinos nesusipratimus su Bažnyčios valdžia. Pasaulio diplomatai šitai šv. Tėvo prakalbai teikia labai daug svarbos, kadangi joje buvo pareikšta daug minčių iš santykių Bažnyčios su įvairiomis valstybėmis.

Ne seniai paskelbta šv. Tėvo raštas, vadinamas "Motu Proprio". Šitu raštu praneša-

ma, kad visų katalikiškų senovės dokumentų ir katakumbų tyrinėjimas ir išlaikymas pavedamas Pontifikalinei Archeologijos Komisijai. Šioji įstaiga padaryta tarptautine organizacija. Į ją dabar nuskirti įvairių tautų žymiausi mokslininkai archeologai. Kaip žinoma, senovės tyrinėjimas yra labai svarbus Bažnyčios istorijai ir todėl iš šitokios komisijos sąstatos tikimas labai daug gero visai tikybai.

Šiomis dienomis Romoje įkurta komisija, kurios užduotis rūpintis mokslininko Ozanam kanonizacijos — šventu išpažinimo reikalais. Šitas klausimas judinamas jo vienuolijos — Tėvų Lazaristų.

VOKIETIJA. — Ne senai paskelbtos skaitmenys kiek šitame krašte yra tikinčiųjų. Dabar Vokietijoje yra viso 40,500,000 protestantų ir 20,500,000 katalikų. Šiais paskutiniais metais labai nukentėjo krikščionybė Vokietijoje dėl nuolatinių josios persekiojimų ir dėl daugelio mišrių moterysčių. Imant nuošimtimi protestantai neteko 950,000 žmonių ir katalikai 100,000 žmonių. 1910 metais mišrių moterysčių buta 46,205; vėliau 1919 metais jau 83,297; 1920 metais — 90,922. Nuo '14 metų iki '21 skaičius mišrių moterysčių siekia vieno milijono. Visgi šitame atvėjuje daugiausia nukentėia protestantai.

Breslavo Kardinolas Bertram išdavė įsakymą, kad visos moterys dėvėtų tinkamas drapanas, nes kitaip bus baudžiamos dvasine bausme, butent nebus leidžiamos į bažnyčią ir, jeigu tokios įeitų ir norėtų eiti prie šv. Komunijos bus aplenktos. Moters turi užsidengti savo krutinę ir dėvėti drapanas ilgesnes kelių.

Kaip Vokietijos taip ir Anglijos laikraščiai, kalbėdami apie šitą nemoralų moterų rengimąsi, pastebi, kad ne senai mirę trys karalienės, butent Anglijos senoji karalienė, karaliaus Jurgio motina, Belgijos senoji karalienė ir Siamo karalienė. Jos visos pasižymėjo nepaprastu kuklumu savo drapanose. Nė viena nenešiojo tokių drapanų, kuriomis dabar taip dažnai gatvėse matyti vilkinti moteris. Aiški išvada — doros ir aukštos kilmės bei dorovės moters visumet stengiasi mandagiai rėdytis

ir todėl teikia gražų pavyzdį ir visoms kitoms moterims, kurios turėtų šitą taip remtiną apsireiškimą sekti.

MEKSIKA. — Šitoje šalyje, kaip ir Rusijoje, valdžia pasižymi dideliais suvaržymais ir persekiojimais. Dabar jina išleido įsakymą, kad katalikiški laikraščiai neturi teisės jokiū būdu kritikuoti valdžios. Jeigu neklausys, laikraštis bus konfiskuojamas ir uždaromas. Tuomi valdžia atima katalikams paskutinę galimybę ginti savas teises. Valdininkai dabar nuolatos tenai skriaudžia katalikus ir šitie neturi teisės tai viešai spaudoje reikšti. Meksikos prezidentas Calles yra rusų Lenino mokinys ir jo mokslo aklas pasekėjas. Jo ir valdžios nutarimai uždaryti bažnyčias, katalikiškas mokyklas, atimti kunigams pilietinė teisė balsuoti yra bauriausi neteisėybė. Bet nėra nieko stebėtino p. Calles yra žydas ir masonas kaip ir Rusijos visi Trockiai. Argi iš tokių galima kas gero laukti!

DANIJA. — Šitais metais liepos 11 dieną čia ruošiamos didelės iškilmės paminėjimui to įvykio, kuomet 826 metais šv. Ansgaras, Šiaurės kraštų Apaštalas, atvyko čia skelbti Kristaus mokslo. Tose iškilmėse ims dalyvumą Danija, Švedija, Norvegija, Suomija, Islandija, Hamburgas, Bremenas ir kiti kraštai, kuriuose šv. Ansgarui teko darbuotis. Iškilmės įvyks Jutlandijos mieste Kolding. Čia bus atlaikytos tyrame ore šv. Mišios. Iš Kopenhagos miesto iškilmingoje procesijoje bus atneštas šv. Ansgaro kunas — relikvijos. Protestantai irgi sutarė minėti tas iškilmės, bet vengdami jas švęsti kartu su katalikais, nutarė jas atidėti iki rudens. Po pietų bus prakalbų. Kalbės įžymus katalikas Joergensen. Po prakalbų bus vaidinimas, kuriuo rūpinasi abatas Schindler. Kadangi šv. Ansgaras buvo vienuolis benediktinas, kilęs iš Pikardijos, tai ir tenykščiai gyventojai rengia savo delegaciją į Daniją. Kartu ruošiasi delegacijos iš Vokietijos ir Italijos. Kolding parapija, kurioje ruošiamos iškilmės teturi tiktai pusketvirto šimto parapijiečių ir tu pačių du šimtu yra vaikai. Nežiurint į tai yra taisomos didelės tarptautinės iškilmės ir laukiama didžiausio pasisekimo.

Lietuvos Žinios

Baigė derybas su latviais. Gruodžio 15 d. iš Rygos sugrįžo Lietuvos delegacija, vedusi su Latviais derybas prekybos sutarčiai sudaryti. Susitarta minimaliu munitų tarifo taikymo tarpusavėjų prekyboj ir kitais klausimais.

Žemės ukio mokyklų įstatymas. Ministerių kabinetas priėmė kalbamo įstatymo projektą, kuriuo nustatoma, kad žemės ukio mokyklų tikslas — paruošti technikų bei specialistų atitinkamoms žemės ukio sritims. Mokykloms skiriama žemės plotas iki 80 ha. Mokslas bus išcinamas per 2 ar 3 metus. Į mokyklą bus priimami mokiniai, nejaunesni 15 m.

Naujakuriam žemės perleidimo aktai. Sausio mėn. bus pradėta išdavinėti anksčiau išpareliuotų dvarų naujakuriam žemės perleidimo aktai. Turėdami juos, naujakuriai turės daugiau pagrindo ir paskoloms gauti.

Kiek išdalino žemės. Šiomet išpareliuota 130,041 ha dvarų žemės, iš kurios padaryta 12,510 sklypų. Pradėta bet dar nebaigta parceliuoti 38,157 ha. Ateinančiais metais parceliuoti paskirta 117,200 ha.

Parduos 1500 arklius naujakuriam. Krašto apsaugos ministerija parduos naujakuriam iš varžytinių 1500 kariuomenei netinkamų arklių. Išmokėjimas už arklius išdėstomas 10 metų be palukanų.

Skirstymas kaimų viensėdžiais. Šiomet išskirstyta viensėdžiais 54,952 ha kaimų žemės; nebaigta skirstyti 30,788 ha, o ateinančiais metais numatyta išskirstyti apie 90,000 ha.

Sausdins Daukšos "Postiles". Universitetas yra nusistatęs išspausdinti senuosius lietuviškus raštus Daukšos "Postiles". Spausdinti manoma apie 1000 egz. Spausdinimas apsisieis 44,792 lt.

Likvidavo prieškarinę kredito draugiją. Finansų ministerio sprendimu likviduojama veikusi Kaune prieš pasaulinį karą savitarpinio kredito draugija. Turintieji kurių nors reikalų į tą draugiją, tesikreipia į jos likvidatorius laike šešių mėnesių šiuo adresu: Kredito ir Ko-

peratvų inspekcija, Kaunas, Maironio g-vė 17 a.

Čičerinas Kaune. Gruodžio 23 d. 10 val. 20 min. Kaune sustojo SSSR užsienio reikalų komisaras Čičerinas, grįždamas iš vakarų Europos. Stoty jį pasitiko užsienio reikalų ministeris prof. Reinys, užsienio reikalų direktoriai, Seimo vice-pirmininkas, Kauno įgulos viršininkas, karo komendantas, burmistras ir daug kitų aukštų valdininkų. Iš stoties garbės sargyba jį palydėjo į rusų atstovybės bustą. Vėliau p. Čičerinas padarė vizitą užsienio reikalų ministeriui, ministeriui pirmininkui ir p. Respublikos Prezidentui. Vakare tą pačią dieną specialiniu traukiniu išvyko į Rygą.

Isakymas apie demark. linijos peržengimą. Kauno m. ir apskr. karo, komendantas išleido įsakymą kuriuo draudžiama peržengti demarkacijos linija Lenkijos okupuoton Lietuvos dalin ar iš ten ir teikti pagalbos peržengiantiems liniją bei slėpti vykstančius per ją. Nusikaltę bus baudžiami iki 2,500 litų arba 3 mėn. kalėjimo.

Studentų seimelio prezidiumas. Gruodžio 15 d. buvo nesenai išrinkto studentų seimelio prezidiumo rinkimai. Studentai socialistai ir žydai posėdį apleido, pareikšdami negalį dirbti kartu su tautininkais ir ateitininkais. Pastarieji pasilikę sudarė didžiumą ir išrinko iš savo tarpo prezidiumą. Pirmininku išrinktas stud. Starkus (ateit.).

Manantiems būti dainininkais ar muzikantais. 1926 m. sausio 7 d. Klaipėdos konservatorijoje bus egzaminai naujų kandidatų į įvairius muzikos instrumentų skyrius. Nauji kandidatai bus priimami ligi egzaminų dienos. Už mokslą metams mokama 200 litų. Bus priimami muzikalus jaunuoliai, baigę 4 kl. gimnazijos.

Persikėlė mokesčių departamentas į naujosios valstybės spaustuvės rūmus. Kaune Gedimino gatvėje 40.

MUSŲ DARBAI

CICERO, ILL. Gruodžio 27 d. 1925 m. Federacijos 12 skyrius pakėlė sumanymą sutverti Marijonų Kolegijos Remėjų skyrių. Ten pat įsirašė 12 remėjų.

Sausio 10 d. 1926 m. padarytas steigiamas su-mas. Valdybon išrinkta: pirm. A. Valančius; pagelb. J. Mockus; rašt. A. Bislis; išd. A. Stulginskus; išdo glob. Jonas Jančius. Rep.

WORCESTER, MASS. Marijonų Kongregacijos Remėjų 12 skyrius gyvuoja gana gerai. Perskaitytas susirinkime iš Centro gautas laiškas sukėlė ir pridavė daug energijos. Nutarta paremti Centro sumanymas padaryti Remėjams ženklelius; 2) eiti per namus ir kalbinti prisidėti geraširdžius prie Lietuviškos Kolegijos kurimo darbo; 3) nutarta parsišiusdinti kas savaitė išplatinimui po 10 egz. "Laivo." Viena panaitė dovanuoja du baksu saldainių. Padarėme jų išlaimėjimą ir pelnėme \$5.30. Sektinas pavyzdys.

Raštininkos.

HARRISON, N. J. 20 M. K. Remėjų skyrius auga kaip ant mielių. Paskutiniu laiku prie Remėjų prisirašė keturi asmenys. Tikimasi, kad 20 skyrius nei kiek neužsileis senesniems skyriams, nes pas mus gyvena dideės energijos dvasios vadas gerb. Klebonas Kun. Pr. Jakštys.

Remėjas.

VISIEMS REMĖJAMS.

Pavasaryje Chicagoje įvyksta Eucharistinis Kongresas. Į tą kongresą pasižadėjo, jeigu tik galės, atvykti arkivyskupas Jurgis Matulevičius. Jisai yra Marijonų Kongregacijos generalis Vadovas. Galima spėti, kad tai bus paskutinis jo Amerikon atvykimas. Du geradariai iš Rytų nutarė arkiv. Matulevičiui pasiųsti pirmos klasės šipkartę vykti į Ameriką. Visi kiti ruošiasi kitokiu budu paminėti pirmo lietuvio arkivyskupo atsilankymą Amerikoje. Tariamasi butinai sudaryti Amerikos lietuvių bernaičių apšvietos reikalui bent keliolika tukstančių dolerių, padėti Bernaičių Lietuviškai

Kolegijai pamatus ir paprašyti Jo Eksc. arkiv. Matulevičiaus padėti tai mokslo įstaigai kertinį akmenį.

Tikrai, būtų gera atmintis, istorinis Amerikos lietuviams paminklas.

Kaip tai įvykinti?

"Drauge", "Laive" ir kituose laikraščiuose buvo paduota įvairių sumanymų. Galima pasirinkti.

Vienas geriausių sumanymų, — *tai vienos dienos uždarbį pavesti Lietuviškajai Kolegijai statyti.* Kur tik yra M. K. Remėjų skyriai, ar atskiri Remėjai ir Remėjos, pasirupinkite, kad Jusų kolonijose tas sumanymas įvyktų. Surinkite nuo visų tautiečių katalikų geradarių jų dalį, pagelbėkite jiems atlikti kilnų darbą.

Antra, paieškokite Bernaičių Kolegijai Garbės ir amžinų Remėjų. Padarykite vietoje kokią pramogėlę, vakarą, bunco party, koncertą, išvažiavimą, išlaimėjimą, prakalbas, ar ką panašaus. Visiems uoliai dirbant, pastatysime amžiais tveriantį atminimą.

Padarykite skyriaus susirinkimą ir aptarkite minėtą reikalą. Kur dar nėra skyriaus, pasitarkite pas Jusų dvasios vadą, kaip pasekmingiau imtis šio kilnaus darbo. *Remėjų Centras.*

Į Garbės Remėjus įstojo:

Konradas ir Agota Ignatavičiai iš Chicago, Ill. įstojo į Garbės Remėjus primokėdami \$94.00

Į nuolatinius Bernaičių Kolegijos Rem. įstojo:

L. Katilius iš Homestead, Pa. seniau po keletą kartų gausiai aukojęs, dabar vėl prisiumtė

..... \$5.00

Br. Linkevičienė iš Chicago, Ill. .. \$5.00

A. Stravinskas iš So. Boston, Mass. \$5.00

Kun. J. Daknys iš Niagara Falls .. \$3.00

V. Lukošienė iš Chicago, Ill. \$3.00

P. Tumasonis iš Chicago, Ill. \$3.00

J. Puplesis iš Chicago, Ill. \$3.00

A. Vitkauskienė iš Tamaqua, Pa. .. \$3.00

V. Gurnavičienė iš Tamaqua, Pa. .. \$3.00

<i>Pr. Sabaitė</i> iš Tamaqua, Pa.	\$3.00	<i>M. Novikienė</i> iš Cleveland, O.	\$3.00
<i>M. Stankevičienė</i> iš Tamaqua, Pa. ..	\$3.00	<i>Tarnauskienė</i> iš Cleveland, O.	\$3.00
<i>J. Krugelis</i> iš W. Lynn, Mass.	\$3.00	<i>A. Vaitkevičienė</i> iš Chicago, Ill.	\$3.00
<i>D. Mikšis</i> iš W. Lynn, Mass.	\$2.00	<i>A. Zalatorius</i> iš Chicago, Ill.	\$3.00
<i>M. Janickas</i> iš Akron, O.	\$3.00	<i>J. Česnulevičius</i> iš Montello, Mass.	\$3.00
<i>A. Jurcikonis</i> iš Gilberton, Pa.	\$3.00	<i>F. Rudavičius</i> iš West Pullman, Ill.	\$3.00
<i>V. Masendukienė</i> iš Baltimore, Md.	\$2.00	<i>J. Gudaitytė</i> iš So. Boston, Mass. ..	\$3.00
<i>M. Puklevičienė</i> iš Baltimore, Md. ..	\$3.00	<i>Pr. Gudaitytė</i> iš Lietuvos	\$3.00
<i>M. Juodkuviėnė</i> iš Chicago, Ill. ..	\$3.00	<i>Prie 20 skyriaus nauji prisirašė:</i>	
<i>Mar. del Principi</i> iš Melrose Park, Ill.	\$3.00	<i>Ona Šivickienė</i> iš Kearny, N. J.	\$3.00
<i>Prie 21 M. R. skyriaus, Cicero, Ill., naujai</i>		<i>Barbora Baranauskienė</i> iš Kearny,	
<i>prisidėjo:</i>		<i>N. J.</i>	\$3.00
<i>A. Valančius</i> iš Cicero, Ill.	\$3.00	<i>Marijona Makarauskienė</i> iš Keany,	
<i>I. Jončius</i> iš Cicero, Ill.	\$3.00	<i>N. J.</i>	\$3.00
<i>A. Bislis</i> iš Cicero, Ill.	\$3.00	<i>Marijona Guberiutė</i> iš Kearny, N. J.	\$3.00
<i>A. Stulginskas</i> iš Cicero, Ill.	\$1.00	<i>Marijona Guberiutė</i> iš Harrison, N.J.	\$3.00
<i>J. Mykolainis</i> iš Cicero, Ill.	\$1.00	<i>Worcester, Mass.</i>	
<i>F. Strelčiūnas</i> iš Cicero, Ill.	\$1.50	<i>Ona Karpavičienė</i>	\$3.00
<i>A. Pampikienė</i> iš Braddock, Pa.	\$3.50	<i>Susivienijimo L. R. K. Am.</i>	41 kp. \$3.00

Klausimai ir Atsakymai

Anyta.

KLAUSIMAS. Kaip reikia marčiai elgtis su anyta jeigu anyta jos nekenčia, ją nuolat koľioja, užgaulioja?

“L.” *sk-jas Jurg. iš Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS. Šitokiam atsitikime geriausiai gali patarti vietos dvasios vadas, klebonas, ar nuodėmklausis. Jam geriau žinoma, kieno yra kaltė ir kaip nesutinkančius parapijonus sutaikinti.

O bendras mūsų patarimas, tai šv. Rašto žodžiai: “Gerai darykite persekiojantiems jus” (Rom. 12, 14).

Kaip pasidaruoti Kolegijai?

KLAUSIMAS. Norėčiau koku lengvu budu padirbėti Kolegijos naudai, ką

turiu daryti? *A. Š. iš Phila, Pa.*

ATSAKYMAS. Lengviausias Tamstai darbas, norint darbu prie Kolegijos paramos prisidėti, — suieškoti bent du naujus Marijonų Kolegijai remėjus.

Pranešimą apie tai siųskite Remėjų Centram: 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Indijonai.

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kad indijonai paeina iš žydų?

“L.” *sk-jas Jurg. iš Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS. Netiesa. Tikri indijonai nepaeina iš žydų.

Ratukas.

KLAUSIMAS. Kodel pas kitų tautų

11-

Alp 227

katalikus ant bažnyčių bokštų kryžius su ratuku?

B. S. iš Kalkaska, Mich.

ATSAKYMAS. Kryžius yra kr'kščio nijos ženklas, o kryžiuje ratukas, simboli-zuoja saulę, šviesą, patį Kristų. Lietuvo-je ant kapų dažnai pasitaiko matyti kry-žius, o kryžiuje gana didokus ratukus.

Kiekviena tauta tikėjimo tiesas savaip iš-reiškia ir tame nieko peiktino.

GENERALES ABSOLIUCIJOS.

Trelininkams teikiama generalė absoliuci-ja Šausio mėnesyje 1, 3, 4, 6, 16, 19, 28, 30 ir 31 dieną. Iš "Trelininkų Kalendoriaus."

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimts ir aštuoniasde-šimts metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po to-bulai dienai, tai tikrai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo popu-liariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ūgų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Aprg.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.